

kan jeg finde det naturligt, at der foretages en ny Burdering, men i andet Tilfælde finder jeg det rigtigt, at Afløsningen baseres paa den en Gang stedsfundne Burdering. Dernæst vil der ved den Affattelse, Udvalget har givet denne Bestemmelse, komme til at mangle en Bestemmelse, der svarer til § 17, 3dje Stykke, sidste Punktum, hvori det fastsættes, efter hvilke Regler Aftørrning af Indtægten af Jordlodden skal finde Sted, men det er jo ogsaa et Punkt, som vil kunne rettes ved et Ændringsforslag. — Med Hensyn til Havelodden har Flertallet under Nr. 57 foreslaaet at indskrænke dens Størrelse til 2 Skpr. Land. Jeg er noget i Tvivl om, hvorvidt det er rigtigt at begrænse Haveloddens Størrelse paa denne Maade. Det kan være rigtigt nok, hvad den ærede Ordfører gik ud fra, at Lovforslaget, naar det har foreslaaet Størrelsen sat til 4 Skpr. Land, nærmest har tænkt paa de Tilfælde, hvor Jordlodden falder bort; men selv hvor Jordlodden bliver ved Embedet, hvilket rimeligvis vil blive det almindelige i Fremtiden, forekommer det mig ikke, at der er Grund til at begrænse Haveloddens Størrelse saa stærkt, som det her er flet. Paa den anden Side vil imidlertid Bestemmelsen næppe saa stor praktisk Betydning paa Grund af Slutningsbestemmelsen om, at de ved Lærerembederne forud for Lovens Straftæden udsatte Haver forblive uforandrede, thi Sagen er jo den, at denne Lov vil ikke medføre Oprøttelse af mange ny Forstelærer eller Enkelærerembeder. Altsaa vil Forholdet blive bestaaende som hidtil, og Forholdet er jo faktisk det, at Havelodden de fleste Steder er adskillig større end 2 Skpr. Land. — Med Hensyn til de Vønningsdele, der repræsenteres af Offer og Accidenser, er der stillet Ændringsforslag under Nr. 52, 53, 74 og 90. Jeg skal herom sige, at jeg er ganske enig med det ærede Medlem for Københavns Ake Valgfreds (Scharling) i, at selv om det i og for sig kunde være ønskeligt for Lærerne at komme bort fra denne Vønningsmaade, er der næppe Mulighed herfor, saa længe der ikke findes en Ordning for Afløsning af Offer og Accidenser for Præsterens Vedkommende, og jeg tror derfor ikke, at det vil kunne lykkes at gennemføre Reformationen, saaledes som Udvalgets Flertal her har foreslaaet. Jeg kan i alt Fald for mit Vedkom-

kommende ikke anbefale den, saa længe vi ikke komme til en Ordning for Præsterens Vedkommende. I øvrigt har jeg ikke noget at erindre imod Forslagene Nr. 52 og 53, naar hele Udvalget mener, at der ikke er Grund til en Forhøjelse med 10 pCt. af den gennemsnitlige Værdi af Offer og Accidenser. Det er jo en Sløssag. Jeg har anset det for rimeligt at foretage denne Forhøjelse under Hensyn til, at Offer og Accidenser ere gaaede stærkt ned i de senere Aar, men mener man ikke at kunne gaa ind derpaa, skal jeg ikke gøre nogen videre Indvending derimod. Den ærede Ordfører antydede et Ændringsforslag til tredje Behandling om at undtage en Afløsning af Offer og Accidenser i Købstæderne, og han har ganske sikkert Ret i, at det vil være vanskeligt at foretage en Afløsning der. Dette viser, at i alt Fald den ærede Ordfører og maaste ogsaa Udvalget har Syn for, at dette Spørgsmaal er meget vanskeligt at løse. — Jeg kommer dernæst til de Ændringsforslag, der ere stillede til § 14 angaaende Anciennitetsberegningen eller Beregningen af „Embedsalderen“, saaledes som et Forslag gaar ud paa at ændre dette Udtryk til. Hvad dette Forslag angaar, mener jeg for øvrigt, at det var endnu rigtigere at benytte Udtrykket Tjenstalter; men det er jo en Smagsag. — Ændringsforslaget under Nr. 64 angaar Timelærerne. Det ærede Medlem for Afsens udtalte i Gaar sin Betænkelighed ved at gaa med hertil, fordi man ikke vidste, hvor langt det vilde føre. Jeg skal gøre opmærksom paa, at det til enhver Tid vil staa i Administrationens Haand at begrænse Antallet af Timelærere baade paa Frederiksberg og i Købstæderne. Ændringen vil ikke blot komme Frederiksberg, men ogsaa Købstæderne til gode, idet der i disse paa mangfoldige Steder benyttes Timelærere, og deres Tal og Virksomhed i Henseende til Timetal bliver nærmere bestemt ved Skoleplanerne. Nr. 63 betragter jeg nærmest som en Konsekvens af Nr. 64 og kan derfor tiltræde det. For øvrigt vil jeg tilføje, at denne Bestemmelse til Fordel for Timelærerne om, at de kunne medtage deres Anciennitet ved Ansættelse i fast Embede, jo vil medføre forøgede Udgifter baade for Statskassen og i sin Tid for Skolefondene i Henseende til Pensionering. Denne Udgifts Størrelse er